DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)

19. januar 2005 *

I sag C-206/03,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF,

indgivet af High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division (Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 7. december 2000, indgået til Domstolen den 14. maj 2003, i sagen:

Commissioners of Customs & Excise

mod

SmithKline Beecham plc,

* Processprog: engelsk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász og E. Levits,

generaladvokat: A. Tizzano
justitssekretær: R. Grass,

efter at den forelæggende ret er blevet underrettet om, at Domstolen har til hensigt at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i henhold til procesreglementets artikel 104, stk. 3,

efter at de parter eller andre, der er nævnt i artikel 23 i Domstolens statut, er blevet anmodet om at fremkomme med deres eventuelle bemærkninger hertil,

og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse angår to spørgsmål vedrørende fortolkningen af den kombinerede nomenklatur (herefter »KN«) i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og

Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2086/97 af 4. november 1997 (EFT L 312, s. 1), og af artikel 12, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997 L 17, s. 1) (herefter »toldkodeksen«).

2 Disse spørgsmål er blevet rejst i forbindelse med en tvist mellem Commissioners of Customs & Excise og SmithKline Beecham plc (herefter »SmithKline«) vedrørende tariferingen af nikotinplastre, hvis formål er at hjælpe brugerne heraf til at holde op med at ryge.

Retsforskrifter

Internationale bestemmelser

3 Den internationale konvention indgået i Bruxelles den 14. juni 1983 indførte for så vidt angår Toldsamarbejdsrådet, nu Verdenstoldorganisationen (herefter »WCO«), et harmoniseret varebeskrivelses- og varenomenklatursystem (herefter »WCO's harmoniserede system«).

4 Konventionen og ændringsprotokollen hertil af 24. juni 1986 blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 87/369/EØF af 7. april 1987 (EFT L 198, s. 1).

5 WCO's harmoniserede system har dannet grundlag for fællesskabslovgivers udarbejdelse af KN. KN har overtaget det harmoniserede systems positioner og sekscifrede underpositioner, idet kun det syvende og ottende ciffer er underpositioner, der er specifikke for KN.

Fællesskabsretlige bestemmelser

Materielle regler

6 KN er inddelt i hovedafsnit, afsnit og kapitler.

7 KN indeholder i hovedafsnit I almindelige tariferingsbestemmelser.

8 Ifølge den almindelige tariferingsbestemmelse 1 »[skal] tariferingen [...] ske med hjemmel i positionsteksterne og de til afsnit og kapitler knyttede bestemmelser samt, for så vidt det ikke strider mod de nævnte tekster og bestemmelser, efter nedenstående regler«.

9 I henhold til den almindelige tariferingsbestemmelse 3, litra a), gælder, at såfremt varer kan henføres under to eller flere positioner skal »den position, der har den mest specificerede varebeskrivelse, [...] foretrækkes for positioner med en mere almindelig varebeskrivelse [...]«.

10 Hovedafsnit II, afsnit VI, kapitel 30, omfatter »pharmaceutiske produkter« og kapitel 38 »diverse kemiske produkter«.

11 I KN's kapitel 30 omfatter position 3004 »lægemidler (undtagen produkter henhørende under position 3002, 3005 og 3006), bestående af blandede eller ublandede produkter, til terapeutisk eller profylaktisk brug, i doseret stand eller i former eller pakninger til detailsalg«.

12 Position 3824 i KN's kapitel 38 omfatter »tilberedte bindemidler til støbeforme eller støbekerner; produkter og restprodukter fra kemiske og nærstående industrier (herunder blandinger af naturprodukter), ikke andetsteds tariferet; restprodukter fra kemiske og nærstående industrier, ikke andetsteds tariferet«.

13 I henhold til bestemmelse 1 i KN's kapitel 38 »omfatter dette kapitel ikke [...] lægemidler«.

Proceduremæssige regler

14 Ifølge toldkodeksens artikel 12, stk. 1, »[meddeler] [T]oldmyndighederne [...] bindende tariferingsoplysninger efter skriftlig anmodning og efter regler, der fastsættes efter udvalgsproceduren [...]«.

15 Nævnte artikels stk. 5 bestemmer:

»Bindende oplysninger ophører med at være gyldige efter følgende regler:

a) En tariferingsoplysning ophører med at være gyldig, når den:

i) efter vedtagelsen af en forordning ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

ii) ikke længere er forenelig med fortolkningen af en af de i artikel 20, stk. 6, omhandlede nomenklaturer:

— på fællesskabsplan ved en ændring af de forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur eller ved en dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol, eller

— på internationalt plan ved en tariferingsudtalelse eller ved en ændring af de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem, der er vedtaget af Verdenstoldorganisationen, som blev oprettet i 1952 under navnet »Toldsamarbejdsrådet«

iii) tilbagekaldes eller ændres i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at denne tilbagekaldelse eller ændring meddeles modtageren.

Den dato, på hvilken den bindende oplysning ophører med at være gyldig i de i nr. i) og ii) omhandlede tilfælde, er datoen for offentliggørelsen af de nævnte foranstaltninger eller, for så vidt angår internationale foranstaltninger, datoen for offentliggørelsen af en meddelelse fra Kommissionen i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

[...]«

16 Artikel 243 i toldkodeksen lyder således:

»1. Enhver person kan indgive klage mod afgørelser, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldforskrifterne, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

[...]

2. Klagen kan

a) i første instans indgives til den af medlemsstaterne hertil udpegede toldmyndighed

b) i anden instans indgives til en uafhængig instans, der kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

17 SmithKline importerer nikotinplastre, der forhandles under navnet »Niquitin CQ« (herefter »det i hovedsagen omhandlede produkt«) og er beregnet til at blive anbragt på kroppen, hvor det transdermalt udløser nikotin til kroppen i kontrollerede mængder. Nikotinplastrene er indpakket særskilt i laminatposer, og er emballeret med henblik på salg i pakker svarende til en uges forbrug og vedlagt en brugsanvisning. Nikotinplastrene anvendes i forbindelse med et nikotinerstatningsprogram, hvis formål er gennem en nedsættelse af abstinenserne at hjælpe de pågældende personer til at holde op med at ryge.

18 Den 8. oktober 1998 anmodede SmithKline Commissioners of Customs & Excise om en bindende tariferingsoplysning for så vidt angår det i hovedsagen omhandlede produkt.

19 Den 11. oktober 1998 meddelte Commissioners of Customs & Excise en bindende tariferingsoplysning, ifølge hvilken produktet blev tariferet under toldposition 3824 i KN (herefter »den omtvistede afgørelse«).

20 SmithKline fandt, at tariferingen var urigtig, da nikotinplastrene ifølge selskabet burde tariferes under position 3004 i KN, og anfægtede den omtvistede afgørelse ved VAT and Duties Tribunal (Det Forenede Kongerige), som annullerede denne. Commissioners of Customs & Excise var af den opfattelse, at den i myndighedens afgørelse fastsatte tarifering var korrekt, og anlagde herefter sag til prøvelse af afgørelsen fra VAT and Duties Tribunal ved Hign Court of Justice (England & Wales) Chancery Division.

21 Under disse omstændigheder har High Court besluttet at udsætte sagen og har forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal position 3004 i [KN] fortolkes således, at den omfatter et produkt i form af et nikotinplaster, der skal anvendes til hjælp under rygeafvænning, og som indeholder et i en laminatpose pakket klæbende plaster, der er imprægneret med nikotin, som optages gennem huden?

2) Såfremt

a) toldmyndighederne i en medlemsstat har meddelt bindende tariferingsoplysning for et produkt i henhold til artikel 12 i [toldkodeksen]

b) den omtvistede bindende tariferingsoplysning er i overensstemmelse med en tariferingsudtalelse, der tidligere er offentliggjort af WCO, og som er offentliggjort i en meddelelse fra Kommissionen i henhold til toldkodeksens artikel 12, stk. 5

c) importøren indbringer sagen for en national ret i henhold til toldkodeksens artikel 243

og

d) denne ret ikke er enig med tariferingsudtalelsen

skal toldkodeksens artikel 12, stk. 5, da fortolkes således, at det pålægges eller tillades retten at annullere toldmyndighedernes afgørelse på en sådan måde, at den ikke meddeler anden bindende tariferingsoplysning, der er i strid med WCO's tariferingsudtalelse, men udtaler, at produktet retmæssigt skal tariferes anderledes end i overensstemmelse med tariferingsudtalelsen?«

Om de præjudicielle spørgsmål

22 Domstolen finder, at besvarelsen af de af den forelæggende ret stillede spørgsmål dels klart kan udledes af retspraksis, dels ikke giver anledning til nogen berettiget tvivl, og har derfor besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i henhold til procesreglementets artikel 104, stk. 3.

23 Forud for besvarelsen af det første spørgsmål må et underliggende spørgsmål imidlertid behandles, nemlig spørgsmålet om, hvilken retlig gyldighed der i forbindelse med tariferingen af et produkt i KN bør tillægges en udtalelse fra WCO vedrørende tariferingen af nævnte produkt i WCO's harmoniserede system. Såfremt en sådan tariferingsudtalelse fra WCO er bindende, skal det i hovedsagen omhandlede produkt nemlig automatisk tariferes i overensstemmelse med denne udtalelse.

Om den juridiske gyldighed af en tariferingsudtalelse fra WCO i forbindelse med tariferingen af et produkt i KN

24 Det bemærkes, at de tariferingsudtalelser, der meddeles inden for rammerne af WCO, ikke er bindende for de kontraherende parter, men udgør væsentlige fortolkningsbidrag (jf. i denne retning Domstolens dom af 19.11.1975, sag 38/75, Nederlandse Spoorwegen, Sml. s. 1439, præmis 24). Udtalelserne skal tilsidesættes, hvis en fortolkning af disse forekommer uforenelig med ordlyden af positionen i den pågældende KN, eller hvis de klart overskrider grænserne for det skøn, som WCO har fået tildelt (jf. i denne retning dommen i sagen Nederlandse Spoorwegen, præmis 25).

25 Det fremgår ligeledes af fast retspraksis, at de forklarende bemærkninger, der er udarbejdet inden for rammerne af WCO, indeholder vigtige, om end ikke bindende, bidrag til fortolkningen af de forskellige toldpositioners rækkevidde (jf. bl.a. dom af 6.11.1997, sag C-201/96, LTM, Sml. I, s. 6147, præmis 17, af 12.3.1998, sag C-270/96, Laboratoires Sarget, Sml. I, s. 1121, præmis 16, af 10.12.1998, sag C-328/97, Glob-Sped, Sml. I, s. 8357, præmis 26, af 9.2.1999, sag C-280/97, ROSE Elektrotechnik, Sml. I, s. 689, præmis 16, og af 28.4.1999, sag C-405/97, Mövenpick Deutschland, Sml. I, s. 2397, præmis 18).

26 Eftersom retspraksis ikke fastsætter en sondring mellem fortolkningsværdien af de tariferingsudtalelser, der er udarbejdet inden for rammerne af WCO, og fortolkningsværdien af de forklarende bemærkninger fra samme institution (jf. bl.a. dom af 8.12.1970, sag 14/70, Bakels, Sml. 1970, s. 191, org.ref.: Rec. s. 1001, præmis 11, domme af 14.7.1971, sag 12/71, Henck, Sml. 1971, s. 179, org.ref.: Rec. s. 743, præmis 7, sag 13/71, Henck, Sml. 1971, s. 183, org.ref.: Rec. s. 767, præmis 7, sag 14/71, Henck, Sml. 1971, s. 185, org.ref.: Rec. s. 779, præmis 3, dom af 15.12.1971, sag 77/71, Gervais-Danone, Sml. 1971, s. 343, org.ref.: Rec. s. 1127, præmis 5, og af

23.10.1975, sag 35/75, Matisa, Sml. s. 1205, præmis 2), bør det konstateres, at WCO's udtalelser om tarifering af en vare i WCO's harmoniserede system på samme måde som de forklarende bemærkninger i forbindelse med dette produkts tarifering i KN udgør indicier, der i vigtigt omfang bidrager til fortolkningen af rækkevidden af de forskellige bestemmelser i KN, men at de ikke har bindende retsvirkning.

27 I modsætning til det af regeringen for Det Forenede Kongerige anførte, fastsætter artikel 12, stk. 5, litra a), nr. ii), andet led, i toldkodeksen ikke, at tariferingsudtalelser i forbindelse med tariferingen af et produkt i KN har bindende retsvirkning. Bestemmelsen regulerer kun de specifikke virkninger for en eksisterende bindende tariferingsoplysning af en ny tariferingsudtalelse vedtaget af WCO.

28 Hvad angår tariferingen af det i hovedsagen omhandlede produkt har en udtalelse fra WCO vedrørende tariferingen af dette produkt i WCO's harmoniserede system følgelig ikke bindende retsvirkning, og udgør kun et indicium, der bidrager til fortolkningen af rækkevidden af de forskellige toldpositioner i KN. Såfremt en sådan tariferingsudtalelse strider mod ordlyden af positionen i KN, skal den derfor tilsidesættes.

Om det første spørgsmål: tariferingen

29 Den forelæggende ret har med det første spørgsmål nærmere bestemt forespurgt, om produkter såsom de i hovedsagen omhandlede nikotinplastre henhører under position 3004 eller position 3824 i KN.

30 Efter Domstolens faste praksis følger det af såvel retssikkerheds- som kontroltekniske hensyn, at det afgørende kriterium ved tarifering af varer normalt vil være disses objektive karakteristika og egenskaber som beskrevet i den enkelte position i KN (jf. dom af 17.3.1983, sag 175/82, Dinter, Sml. s. 969, præmis 10, af 1.6.1995, sag C-459/93, Thyssen Haniel Logistic, Sml. I, s. 1381, præmis 8, af 14.12.1995, forenede sager C-106/94 og C-139/94, Colin og Dupré, Sml. I, s. 4759, præmis 22, og LTM-dommen, præmis 17).

31 Hvad angår position 3004 i KN har Domstolen fastslået, at produkter, der har en præcis terapeutisk eller profylaktisk virkning, navnlig på visse funktioner i det menneskelige immunsystem, er »lægemidler« som angivet i denne position (jf. i denne retning dom af 14.1.1993, sag C-177/91, Bioforce, Sml. I, s. 45, præmis 12, af 15.5.1997, sag C-405/95, Bioforce, Sml. I, s. 2581, præmis 18; Laboratoires Sarget-dommen, præmis 28, og Glob-Sped-dommen, præmis 29 og 30).

32 Selv om den omstændighed, at sådanne produkter i de medlemsstater, hvori de forhandles, er godkendt til markedsføring som lægemidler, ikke, således som det bl.a. fremgår af de almindelige bemærkninger i kapitel 30 i Kommissionens meddelelse med overskriften »Forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers Kombinerede Nomenklatur«, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 15. september 1998 (EFT C 287, s. 1), er bestemmende for tariferingen af disse i nævnte kapitel, kan denne omstændighed i denne sammenhæng ikke desto mindre udgøre et supplerende indicium for, at de har de karakteristika og egenskaber, der er angivet i position 3004 i KN (jf. i denne retning dommen af 15.5.1997 i sagen Bioforce, præmis 16, og LTM-dommen, præmis 23-26).

33 Hvad angår den omstændighed, at sådanne produkter præsenteres som lægemidler eller udelukkende distribueres gennem apoteker, bemærkes, at hverken ordlyden af position 3004 eller de bemærkninger, der er anført i de indledende bestemmelser til kapitel 30 i KN med henblik på tarifering af produkter i dette kapitel, omhandler præsentationsmåden for produkterne eller de steder, hvor de sælges. Selv om sådanne omstændigheder kunne være relevante, er de derfor ikke afgørende med henblik på tariferingen af varer i KN (jf. i denne retning LTM-dommen, præmis 28).

34 Den omstændighed, at sådanne produkter præsenteres i doseret stand eller i former eller pakninger til detailsalg, udgør derimod, således som selve ordlyden af position 3004 indikerer, en betingelse for anvendelsen af denne bestemmelse.

35 Henset til det foregående må det konstateres, at produkter som de i hovedsagen omhandlede nikotinplastre ifølge de oplysninger, Domstolen råder over, med hensyn til tariferingen i KN må anses for »lægemidler« som omhandlet i position 3004.

36 Det fremgår nemlig af sagen, og især af de rapporter og videnskabelige udtalelser, SmithKline har henvist til, at disse nikotinplastre har en præcis terapeutisk eller profylaktisk virkning, navnlig på visse funktioner i det menneskelige immunsystem.

37 Dels udgør de en anerkendt behandling af afhængighed af nikotin (eller tobak) og af de abstinenssymptomer, der er forbundet med denne afhængighed.

38 Dels bidrager brugen af disse plastre ved at hjælpe de pågældende personer til at holde op med at ryge til at forebygge de risici og sygdomme, der er forbundet med brug af tobak, således som Kommissionen navnlig har påpeget i sine skriftlige indlæg og i sit svar på et spørgsmål stillet i henhold til artikel 54a i Domstolens procesreglement.

39 Endvidere fremgår det af forelæggelseskendelsen, at de i hovedsagen omhandlede nikotinplastre er indpakket særskilt i laminatposer, og er emballeret med henblik på salg i pakker svarende til en uges forbrug og vedlagt en brugsanvisning.

40 Henset til disse omstændigheder kan den argumentation, der er fremført af regeringen for Det Forenede Kongerige, med henblik på at udelukke kvalificeringen af det i hovedsagen omhandlede produkt fra »lægemidler« som omhandlet i position 3004 i KN, ikke tages til følge.

41 For så vidt angår argumentet om, at nikotinplastrene ikke har en præcis terapeutisk eller profylaktisk virkning, fordi de indgiver det samme stof, dvs. nikotin, som det, der medfører afhængigheden, bemærkes, at denne ene omstændighed ikke kan være til hinder for at kvalificere det i hovedsagen omhandlede produkt som værende et lægemiddel som omhandlet i position 3004 i KN.

42 Den fremgår nemlig af sagen, at den nikotin, der gives ved hjælp af plastrene i forbindelse med et nikotinerstatningsprogram, har virkninger, der er forskellige fra dem, der er forbundet med den nikotin, som indtages ved brug af tobak. Eftersom nikotinens virkninger afhænger af dennes indtagelseshastighed, og eftersom denne hastighed er meget hurtigere, når nikotinen inhaleres og optages gennem lungerne,

end når den spredes transdermalt, kan sådanne plastre effektivt nedsætte afhængigheden af tobak.

43 I øvrigt bemærkes, at vaccinationsprincippet som påpeget af SmithKline ligeledes er baseret på tildelingen af en formindsket dose af den samme mikroorganisme som den, der forårsager den sygdom, som vaccinen har til formål at forebygge.

44 Hvad angår argumentet om, at afhængigheden af nikotin (eller tobak) ikke kan anses for at være en sygdom, fordi skadeligheden af denne afhængighed ikke på tidspunktet for de relevante faktiske omstændigheder var anerkendt som sådan i fællesskabsretten, konstateres, at anerkendelse eller manglende anerkendelse af en sygdom i andre fællesskabsretsakter end dem, der henviser til tariferingen i KN, ikke er afgørende med henblik på tariferingen af et produkt under position 3004 i KN.

45 Hvad angår argumentet om, at Kommissionens forordning (EØF) nr. 3565/88 af 16. november 1988 om tarifering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur (EFT L 311, s. 25) ikke tariferer nikotintyggegummi under position 3004, men under position 2106, bemærkes, at denne tarifering ikke kan have nogen indflydelse på tariferingen af et produkt, der af en anden karakter, såsom nikotinplastre.

46 For så vidt angår argumentet om, at WCO har besluttet at tarifere nikotinplastre under position 3824 i dets harmoniserede system, blev det fastslået i nærværende kendelses præmis 28, at WCO's tariferingsudtalelser ikke har bindende retsvirkning i forbindelse med tariferingen af et produkt i KN.

47 Henset til det anførte, og da position 3004 i KN i forhold til position 3824 i KN for det første er den mest specifikke position og det for det andet fremgår af bemærkningerne til kapitel 38, at sidstnævnte ikke omfatter lægemidler, bør tariferingen af nikotinplastre under position 3004 i KN have forrang.

48 Under disse omstændigheder skal det første spørgsmål besvares således, at nikotinplastre som de i hovedsagen omhandlede skal tariferes under position 3004 i KN.

Om det andet spørgsmål: forpligtelsen til at afhjælpe en manglende overensstemmelse med fællesskabsretten (artikel 10 EF)

49 Med det andet spørgsmål har den forelæggende ret nærmere bestemt anmodet om at få oplyst rækkevidden af de nationale domstoles forpligtelse til at afhjælpe en manglende overensstemmelse med fællesskabsretten.

50 Den forelæggende ret har navnlig stillet spørgsmålstegn ved, om fællesskabsretten pålægger eller tillader en national domstol at annullere en afgørelse fra den kompetente toldmyndighed på en sådan måde, at den ikke meddeler anden bindende tariferingsoplysning, der er i strid med en tariferingsudtalelse fra WCO, men udtaler, at produktet retmæssigt skal tariferes anderledes end i overensstemmelse med tariferingsudtalelsen.

51 Det skal fastslås, at det følger af fast retspraksis, at medlemsstaterne i henhold til princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 10 EF, skal bringe ulovlige

følgevirkninger af en tilsidesættelse af fællesskabsretten til ophør (jf. bl.a. dom af 16.12.1960, sag 6/60, Humblet, Sml. 1954-1964, s. 207, org.ref.: Rec. s. 1125, på s. 1146, og af 19.11.1991, forenede sager C-6/90 og C-9/90, Francovich m.fl., Sml. I, s. 5357, præmis 36). En sådan forpligtelse påhviler enhver myndighed i den pågældende medlemsstat inden for rammerne af dens kompetence (jf. i denne retning dom af 12.6.1990, sag C-8/88, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 2321, præmis 13).

52 Det påhviler således en medlemsstats kompetente myndigheder inden for rammerne af deres kompetence at træffe alle de almindelige eller særlige foranstaltninger, der er nødvendige for, at en urigtig bindende tariferingsoplysnings manglende overensstemmelse afhjælpes. Sådanne særlige foranstaltninger er bl.a. annullation af den urigtige bindende tariferingsoplysning og vedtagelse af en ny tariferingsoplysning, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

53 I denne forbindelse henhører de processuelle regler under toldkodeksens artikel 243-246 og, i henhold til kodeksens artikel 245 og princippet om medlemsstaternes procesautonomi, subsidiært under hver enkelt medlemsstats interne retsorden. Disse regler må dog ikke være mindre fordelagtige end dem, der regulerer tilsvarende situationer på grundlag af national ret (ækvivalensprincippet), og de må ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden (effektivitetsprincippet) (jf. i denne retning bl.a. dom af 14.12.1995, sag C-312/93, Peterbroeck, Sml. I, s. 4599, præmis 12, og af 16.5.2000, sag C-78/98, Preston m.fl., Sml. I, s. 3201, præmis 31).

54 For så vidt angår hovedsagen gælder, at såfremt en kompetent myndighed har meddelt en urigtig bindende tariferingsoplysning, er en national domstol i henhold til artikel 10 EF forpligtet til — inden for rammerne af sin kompetence — at træffe alle nødvendige foranstaltninger, med henblik på at denne oplysning annulleres, og at en ny bindende tariferingsoplysning, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten, meddeles.

55 Under hensyntagen til ækvivalens- og effektivitetsprincippet henhører retsvirkningerne af de afgørelser, som den nationale domstol har truffet efter anke, i denne forbindelse under national ret.

56 I denne henseende bemærkes, at artikel 12, stk. 5, litra a), nr. ii), andet led, i toldkodeksen henset til dens meget begrænsede anvendelsesområde er uden betydning for de nationale myndigheders forpligtelse til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for, at en urigtig bindende tariferingsoplysning annulleres og for, at der meddeles en ny bindende tariferingsoplysning af den kompetente myndighed. Som det blev fastslået i nærværende kendelses præmis 27 regulerer denne bestemmelse nemlig kun de specifikke virkninger for en eksisterende bindende tariferingsoplysning af en ny tariferingsudtalelse vedtaget af WCO. Følgelig er toldkodeksens artikel 12, stk. 5, ikke til hinder for, at en national domstol annullerer en toldmyndigheds afgørelse, som er forenelig med en tariferingsudtalelse fra WCO, og fastslår, at en vare skal tariferes anderledes end det i tariferingsudtalelsen bestemte.

57 Det andet spørgsmål må derfor besvares således, at såfremt en kompetent myndighed har meddelt en urigtig bindende tariferingsoplysning, er en national domstol i henhold til artikel 10 EF forpligtet til — inden for rammerne af sin kompetence — at træffe alle nødvendige foranstaltninger, med henblik på at denne oplysning annulleres, og at en ny bindende tariferingsoplysning, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten, meddeles.

Under hensyntagen til ækvivalens- og effektivitetsprincippet henhører retsvirkningerne af de afgørelser, som den nationale domstol har truffet efter anke, i denne forbindelse under national ret.

I denne henseende er toldkodeksens artikel 12, stk. 5, ikke til hinder for, at en national domstol annullerer toldmyndighedernes afgørelse, som — samtidig med at den var forenelig med en tariferingsudtalelse fra Verdenstoldorganisationen — var i strid med KN, og fastslår, at en vare skal tariferes anderledes end det i tariferingsudtalelsen bestemte.

Sagens omkostninger

58 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

1) **Nikotinplastre som de i hovedsagen omhandlede, skal tariferes i position 3004 i den kombinerede nomenklatur som fastsat i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2086/97 af 4. november 1997.**

2) **Såfremt en kompetent myndighed har meddelt en urigtig bindende tariferingsoplysning, er en national domstol i henhold til artikel 10 EF forpligtet til — inden for rammerne af sin kompetence — at træffe alle nødvendige foranstaltninger, med henblik på at denne oplysning annulleres, og at en ny bindende tariferingsoplysning, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten, meddeles.**

Under hensyntagen til ækvivalens- og effektivitetsprincippet henhører retsvirkningerne af de afgørelser, som den nationale domstol har truffet efter anke, i denne forbindelse under national ret.

I denne henseende er artikel 12, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, ikke til hinder for, at en national domstol annullerer toldmyndighedernes afgørelse, som — samtidig med at den er forenelig med en tariferingsudtalelse fra Verdenstoldorganisationen — er i strid med den kombinerede nomenklatur som fastsat i bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 2086/97, og artiklen fastslår, at en vare skal tariferes anderledes end det i tariferingsudtalelsen bestemte.

Underskrifter